

Paní Aloisie Pauerová - scénář

Autorský tým: Lucie Bohůnková, Sabina Rohrbacherová, Matyáš Jánský,
Erik Šabatka, Martin Šedivec

Pedagogické vedení: Michal Mrňák

Škola: Základní škola Klatovy, Tolstého 765

Jméno pamětníka: Aloisie Pauerová

„Nenávidím komunisty a v životě je nebudu návidět a že jim neodpustím, nikdy jim neodpustím to šílenství co jsme zažili, protože my jsme mohli mít život s tátou, kterej byl podnikavej.“

Paní Aloise Pauerová rozená Suchanová si díky nim prošla peklem!!

V roce 1936 přišel otec paní Pauerové do Janovic nad Úhlavou založit drogerii. O deset let později se narodila Aloisie. Na tehdejší dobu si žili v přepychu, což bylo mnohým lidem trnem v oku:

„Tudíž se stalo, že přišel rok 48 a zasedal městskej výbor Janovickej a řekli: „ Toho Suchana se musíme zbavit, jenže zase někdo z toho výboru to dones domů k nám, no a táta dělal na zahradě a v pravý poledne přišel policajt s členem městskýho výboru a zablombovali mu krám, aniž by tam byl a nikoho se na nic neptali a všechno zablombovali, všechno sebrali. Táta se vrátil ze zahrady, přišel domů a krám neměl.“

Hned ten večer utekl pan Suchan do Německa do lágru. Ale když odcházel, tak svým dcerám řekl, že se jde jen podívat na hřbitov za svými rodiči. To bylo naposledy, kdy otec spatřil své děti. O půl roku později napsal:

„Dostal jsem umístěnku do Rio de Janeira, během týdne odjíždím, postarej se o děti, ahoj, miluju vás!“

Kvůli těmto nenahlášeným dopisům byla na rok zavřená maminka paní Pauerové a kromě otce emigroval také strýc a do vězení se na mnoho let dostala také její teta. Všech 5 dětí muselo zůstat u dědečka a babičky, kterým bylo 70 let.

„Za mámou do basy jsme vůbec nemohli, ani na to nebyly peníze, aby někdo jel.“

Peníze v rodině paní Aloisie chyběly hodně, neboť neměli nikoho, kdo by je mohl vydělávat. Pomáhali jim občasné balíčky od otce, dobrota lidí kolem nich, ať to byli příbuzní nebo známí. Tragická událost přišla v roce 1958, kdy v Riu na následky zranění po vykolejení tramvaje zemřel otec paní Pauerové.

Roky plynuly, paní Aloisie se vdala a v roce 1967 se jí narodil syn, jenž se dobře učil, ale kvůli jejímu posudku se nemohl dostat ani na střední školu.

„Ten posudek s tím klukem šel, pak jsme našli známýho, kterej nám ho protlačil na elektrotechnickou průmyslovku do Plzně. Ale bez toho známýho, kterej to pro nás vážně udělal, když viděl jeho vysvědčení...“

Syn vystudoval bez problémů střední školu a díky jednomu tamnímu profesorovi se dostal i na vysokou školu do Žiliny. V té době komunistický režim upadá a blíží se vysněný rok 1989.

„Byla revoluce a moje sestra se z toho šíleně radovala, ta se tak radovala z té změny a to vám byla podnikavá proti mně, ta něco věděla a něco dělala a říkala: „Hele, začneme život.“ Ta byla tak dobrá a jeli jsme nakupovat na Vánoce do Mariánek a ona padla na chodníku a byla mrtvá, v těch Mariánkách. Ale já říkam, ta zemřela z té velký radosti, ta se tak radovala, že se tuto změnilo, že jako to srdce to nevydrželo.“

Život paní Aloisie Pauerová mohl vypadat zcela jinak, kdyby se k moci nedostala komunistická strana a kdyby celou její rodinu tento totalitní režim po celých čtyřicet let neničil. Ale paní Aloisie Pauerová dokázala všechny nástrahy svého života překonat, dnes žije se svým manželem v Nýrsku a je dobře, že se s námi může o své zážitky podělit.